

LBRIS

We know
books

**Lumina pe Cale
și
Un eseu despre Karma**

Un tratat scris pentru folosința
personală a celor care nu cunosc
înțelepciunea estică și care doresc
să intre sub influența ei

Transcriere de **Mabel Collins**

Editura SOLISIS
Mai mulți mesageri, același Mesaj

Turda | 2025

Traducere: Rada Pantea
Tehtoredactare: Arthur Weber
Grafică copertă: Roxana Hagiu

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
COLLINS, MABEL

Lumina pe Cale / transcrisă de Mabel Collins.

- Turda : Editura Solisis, 2025

ISBN 978-606-95829-9-2

133

Puteți comanda cărțile CU REDUCERE pe
www.solisis.org, CD-ul virtual cu meditații
ghidate cadou și, abonându-vă la newsletter,
primiți încă o reducere suplimentară de 10%.

Mulțumim.

Editura Solisis www.solisis.org

Cuprins

Introducere	11
Partea întâi	19
Partea a doua	37
Karma	49

© Toate drepturile de autor aparțin Editurii Solisis. Nicio
parte a textului sau a materialului grafic nu va putea fi
reprodusă fără acordul scris al editorului și fără menți-
unea titlului cărții și a editurii.

Introducere

Pe pagina-titlu a primei sale ediții, publicate în 1885, cartea este descrisă ca fiind un tratat pentru folosința personală a celor care nu cunosc Înțelepciunea Estică și care doresc să intre sub influența ei. Dar cartea începe cu afirmația:

„Aceste reguli sunt scrise pentru toți discipolii.”

Așa că această a doua afirmație este cu siguranță mai exactă, așa cum conținutul cărții o va demonstra.

Așa cum cartea se prezintă în acest moment, a fost dictată de Maestrul Hilarion prin canalul M.C. — o doamnă bine cunoscută în cercurile teozofice, care colabora cu Madame Blavatski la editarea revistei *Lucifer*.

Maestrul Hilarion a primit această informație de la propriul său învățător, Marele

Aceste reguli sunt scrise pentru toți discipolii:

Urmează-le.

Înainte ca ochii să poată vedea, ei trebuie să fie incapabili de lacrimi.

Înainte ca urechile să poată auzi, ele trebuie să-și piardă sensibilitatea.

Înainte ca vocea să poată vorbi în prezența maestrilor, ea trebuie să-și fi pierdut capacitatea de a răni.

Înainte ca sufletul să poate sta în prezența maestrului, picioarele sale trebuie să fie spălate în sângele inimii.

1

Omoară orice ambiție

Notă: ambiția este prima slăbiciune: marea tentație a omului care se ridică deasupra semenilor săi. Este forma cea mai simplă de a căuta o

răsplată. Oamenii cu inteligență și putere sunt, încontinuu, îndepărtați de posibilitățile lor cele mai înalte de către ea.

Cu toate acestea, ambiția este un învățător necesar. Rezultatele ei se transformă în praf și cenușă în gură. Precum moartea și înstrăinarea, îi arată omului până la urmă, că pentru a lucra pentru sine este egal cu a lucra pentru dezamăgire.

Dar această primă regulă pare atât de simplă și de ușoară, încât nu trece pe lângă ea foarte repede. Pentru că aceste vicii ale omului ordinar trec printr-o transformare subtilă și reapar cu un aspect schimbat în inima discipolului. Este ușor să spui „eu nu voi fi ambițios”, dar nu este la fel de ușor să spui „când maestrul îmi citește inima, el o va găsi pe deplin curată.”

Artistul pur, care lucrează din dragoste pentru lucrarea sa, este câteodată mai puternic înfipt pe calea cea dreaptă, decât ocultistul care își imaginează că nu mai are interes pentru sine, dar care în realitate nu a făcut decât să-și lărgescă limitele experienței și a dorinței, și să-și transfere interesul către lucruri care privesc o mai largă viziune a vieții.

Același principiu se aplică la celelalte reguli, simple în aparență.

Cugetă asupra lor și nu te lăsa dezamăgit cu ușurință de propria ta inimă. Pentru că acum la intrare, o greșală poate fi corectată. Dar du-o cu tine și ea va crește, se va dezvolta, sau va trebui să suferi amar distrugând-o.

2

Omoară orice dorință de a trăi.

Omoară orice dorință de confort.

4

Lucrează ca cei care sunt ambițioși.

Respectă viața ca și cei care și-o doresc.

Fii fericit precum cei care trăiesc pentru fericire.

Caută în inimă *sursa răului* și extirpă-l. Ea trăiește în abundență în inima discipolului devotat la fel ca și în inima omului dorințelor.

Doar cel puternic poate să o omoare.

Cel slab trebuie să aștepte pentru creșterea ei, să aducă roade și apoi moartea ei.

Și este o plantă care trăiește și crește de-a lungul epocilor.

Înflorește când omul a acumulat în el însuși nenumărate existențe.

Cel care va intra pe Calea puterii trebuie să smulgă sursa răului din inima lui.

Și atunci inima lui va sângea și întreaga lui viață va părea dizolvată în întregime.

Acest supliciu trebuie să fie suportat. Poate să se întâmple la primul pas pe scara peri-

culoasă care conduce pe calea vieții sau să nu se întâmple până la sfârșit.

Dar, o discipole, amintește-ți că trebuie să fie îndurat și grăbește-ți energiile sufletului să îndeplinească această sarcină.

Nu trăi nici în prezent, nici în viitor, ci în etern.

Această buruiană gigantică nu poate să înflorească acolo. Această pată asupra existenței este ștersă prin însăși atmosfera gândului etern.

5

Omoară toate simțurile de separare.

Notă: nu crede că poți să stai deoparte de orice om rău sau nebun. Ei sunt tu însuși, chiar dacă într-un grad mai mic decât prietenul și maestrul tău. Dar dacă permiți să crească în tine ideea separării de orice lucru rău sau persoană, făcând astfel, crezi karma care te va lega la acel lucru sau acea persoană până când sufletul tău va recunoaște că nu poate fi separat.

Amintește-ți că păcatul și rușinea lumii sunt păcatul și rușinea ta, pentru că tu ești o parte din lume și, deci, karma ta este întretesută inextricabil cu marea karmă.

Și înainte să poți să atingi cunoașterea, trebuie să fi trecut prin toate locurile, cele mai curate și cele mai murdare deopotrivă. Astfel încât, amintește-ți că haina murdară pe care nu vrei

s-o atingi poate să fi fost a ta ieri sau poate fi a ta mâine. Și dacă te îndepărtezi cu dezgust de ea, când îți este fluturată deasupra umerilor, se va lipi și mai tare de tine. Cel care se crede superior își așterne pentru sine un pat de noroi.

Abține-te pentru că este just să te abții și nu pentru ca tu să te menții curat.

6

Omoară dorința de senzații.

7

Omoară foamea de creștere.

8

Și totuși rămâi singur și izolat, pentru că nimic care este în formă, nimic care este în separare, nimic care este în afara Eternului nu ar putea să te ajute. Învață de la senzație și observ-o, pentru că doar așa poți începe știința cunoașterii de sine și astfel să-ți plantezi picioarele pe prima treaptă a scării.

Crește la fel cum crește floarea, inconștientă, dar nerăbdătoare să-și deschidă sufletul către aer. Așa trebuie să înaintezi ca să-ți deschizi sufletul către Etern. Dar trebuie să

fie Eternul cel care îți atrage forța și frumusețea și nu dorința de creștere.

Pentru că într-un caz dezvolți abundența purității, în celălalt te cristalizezi printr-o pasiune forțată pentru statutul personal.

9

Dorește numai ceea ce este în interiorul tău.

10

Dorește numai ce este dincolo de tine.

11

Dorește numai ceea ce este de neatins.

12

Pentru că în interiorul tău este lumina lumii — singura lumină care poate fi refugiu pe Cale. Dacă ești incapabil să o percepi în interiorul tău, este inutil să o cauți în altă parte.

Este în spatele tău, pentru că, atunci când o atingi, te-ai pierdut pe tine însuși.

Este de neatins, pentru că se retrage în permanență.

Vei intra în lumină, dar nu vei atinge nicio-dată Flacăra.

13

Dorește Forța cu ardoare.

14

Dorește Pacea cu fervoare.

15

Dorește posesiunile mai mult decât orice.

16

Dar aceste posesiuni trebuie să-i aparțină doar sufletului pur, și ele să fie posedate așadar de către toate sufletele pure în mod egal, și astfel să fie proprietatea specială a întregului, doar când este unit.

Să-ți fie foame pentru astfel de posesiuni, care pot să fie deținute de sufletul pur, astfel încât să poți acumula bogății pentru spiritul vieții unit, care este singurul tău Sine adevărat.

Pacea pe care o vei dori este acea Pace sacră pe care nimic nu o poate deranja, și în care

sufletul crește la fel cum floarea sfântă crește deasupra lacului neclintit.

Și acea putere pe care discipolul o va râvni, este cea care îl va face să apară ca fiind nimic în ochii oamenilor.

17

Caută Calea.

Notă: aceste două cuvinte poate pot părea prea ne semnificative ca să stea singure.

Discipolul poate spune: „Oare ar trebui să studiez aceste gânduri câtuși de puțin, nu am căutat deja Calea?” Și totuși nu trece în grabă pe lângă ele. Fă o pauză și consideră lucrurile pentru un timp.

Dorești într-adevăr să parcurgi Calea, sau ceea ce te motivează este o perspectivă încețoșată în viziunile tale de mari înălțimi pe care le poți urca, care te conduc la un viitor glorios pentru tine?

Fii atenționat. Calea trebuie căutată de dragul ei, nu de dragul picioarelor tale care să o parcurgă. Există o corespondență între această regulă și cea de-a a 17-a, din a doua serie sau capitol. Când după vremuri de luptă și multe victorii, lupta finală este câștigată, ultimul secret cerut, atunci ești pregătit pentru continuarea Căii.

Când ultimul secret al acestei mari lecții este pronunțat, în el se deschide misterul noii Căi — o Cale ce conduce în afara oricărei experiențe umane, și care este cu mult dincolo de percepția și imaginația umană.